

Paninnguaq er 19 år og er flyttet fra familien i Grønland for at studere i Danmark. Paninnguaq har altid været god fagligt, men nu, hvor hun er kommet ind på sit drømmestudie, er motivationen forsvundet. Paninnguaq dumper nogle eksamener og mangler hjælp til at gennemføre sin uddannelse som dyrelæge. ILIK tilbyder hende et forløb med mentoren Nauja, som også selv kom til Danmark for at studere som ung.

Det har altid været et mål for Paninnguaq at studere i Danmark. Siden 3. klasse har hun vidst, at hun ville til København og læse til dyrelæge. Første gang Paninnguaq hører om mentorordningen ILIK er allerede i gymnasiet i Grønland. Hun noterer sig, at det er en mulighed, men tænker ikke det er noget, hun selv vil få brug for. Paninnguaq har altid været god fagligt og kender desuden meget til Danmark. Hendes mor er dansk, og hendes bedsteforældre har hun besøgt på Lolland Falster næsten hver sommer.

Mødet med København

Til trods for det gode kendskab til Danmark er storbyen København alligevel noget helt andet end Lolland Falster. Det er for eksempel svært at finde ud af det offentlige transport, og Paninnguaq har heller aldrig oplevet efteråret i Danmark. Efter et halvt år på studiet begynder Paninnguaq at halte efter. Hun dumper nogle af sine eksamener og mister motivationen til at studere. Hverdagen mangler struktur. Paninnguaq fortæller:

"Det var meget spændende at komme til København. Man var for sig selv. Man havde ikke forældre, der sagde, du skal være hjemme kl. det og det, eller du må ikke gøre det og det. Der er man herre over sig selv (...) Men jeg tror, jeg er blevet dårligere til skolen, fordi der ikke er struktur i noget overhovedet".

Paninnguaq opsøger studievejledningen i Det Grønlandske Hus, som henviser hende til ILIK. Det er her Paninnguaq møder den frivillige mentor Nauja.

Mentoren Nauja

Nauja er bioanalytiker og bor i Allerød. Nauja meldte sig som mentor, fordi hun selv husker, hvordan det var at være langt fra sin familie i Grønland. Nauja flyttede til Danmark som 17-årig og har været igennem nogle af de samme udfordringer, som Paninnguaq står overfor i dag. Selvom Naujas forældre havde uddannelse, så var der mange spørgsmål til studiet, som kunne være svære at stå med i det daglige. Nauja havde en møster og nogle fastre i Danmark, som blev hendes faste holdepunkt. Det betød noget at komme et sted, som var hjemligt. Og samme holdepunkt er Nauja bevidst om, at hun også kan videregive som mentor:

"Det er vigtigt for mig at kunne introducere til det gode liv i Danmark - guide, inspirere og vise vej. Og at kunne tale om den danske kultur og traditioner - at sådan gør man måske ikke så meget i Danmark. Jeg har taget dele af den grønlandske og dele af den danske kultur, og bruger det jeg kan lide."

Udfordringer med eksamen og motivationen

Overordnet er målet for mentorforløbet, at Paninnguaq skal få struktur på hverdagen, så hun får læst og kan klare sig igennem eksamenerne. Nauja hjælper derfor Paninnguaq med at terpe spørgsmål og svar sammen til eksamen. Paninnguaq oplever, at hun har meget til fælles med Nauja. De har samme baggrund med at flytte tidligt til Danmark for at studere, de er fælles om deres uddannelsesmæssige retning, og så ligner de også hinanden med måden at strukturere ting på. Paninnguaq er meget glad for Naujas målrettede tilgang som mentor, for hun er klar over, at Naujas engagement er frivilligt.

Men studiet er svært, og Paninnguaq kæmper stadig med at finde motivationen. Fællesskabet med Nauja er dog mere end en faglig hjælp. For eksempel har de talt om muligheden for, at Paninnguaq kan tage orlov fra studiet og tage på højskole. Nauja hjælper Paninnguaq med at se på hvilke muligheder, der kan hjælpe hende til at genfinde motivationen. Nauja har også hjulpet Paninnguaq med at blive skrevet op til en kollegiebolig, så hun ikke er for meget alene i sin lejlighed. Paninnguaq håber, at kollegiefællesskabet vil hjælpe på læselysten, så de kan være flere til at læse sammen. Paninnguaq siger med et glimt i øjet:

"Måske også det, at have nogen til at spørge, om 10 pauser i en time ikke er lidt for meget".

Det er nemmere at søge hjælp hos en mentor

Paninnguaq er ikke bange for at søge hjælp. Hun har således både talt med studievejledninger, en coach og en psykolog. Det har dog været svært at acceptere, at hun har brug for hjælp, fordi Paninnguaq aldrig før har haft besvær med det faglige. Men der er en stor forskel på at få hjælp fra en psykolog og en mentor. Paninnguaq udtrykker det sådan her:

“Psykologen var klinisk. Der er der halvanden time til at få alt ud af din hjerne – og gennemrode og finde hoved og hale i den. Mentorordningen virker lidt mere menneskelig. Det er mere at snakke over en kop kaffe, eller så går vi i biografen”.

Paninnguaq ved godt, at mentoren også er tilstede for at hjælpe, men Nauja kan hjælpe på flere forskellige måder. Nauja inviterer Paninnguaq hjem til sig selv, hvor de har tilbragt weekender sammen. Hos Nauja går det nemmere med at læse. Så tager Nauja på arbejde, og Paninnguaq kan sidde og læse. Når Nauja kommer hjem igen, spiser de aftensmad sammen. Så er der både tid til at hygge og læse. Denne form for fællesskab er også med til at hjælpe på omstændighederne ved at studere. Det hænger sammen, det faglige og sociale.

Selvom Paninnguaq har gode venner at snakke med, så er forskellen på dem og Nauja, at vennerne er på hendes egen alder. Nauja derimod har livserfaring og kan lære fra sig til de problemer, Paninnguaq står i nu. Det kan også være mindre spørgsmål, som da Paninnguaq en tidlig morgen havde brug for at vide, hvilken slags medicin, der var bedst at tage. Her var tidsforskellen til mor i Grønland besværlig, og Nauja var lige ved hånden.

Fremtiden

Nauja håber, at Paninnguaq kommer godt videre i studiet. Hun kan godt lide at mentorrollen indebærer, at hun kan være løsningsorienteret og arbejder for et længerevarende mål. Nauja har også et helt overordnet mål – nemlig at Grønland får flere højtuddannede. Derfor vil hun gerne følge Paninnguaq helt til dørs med hendes uddannelse. Paninnguaq har også store drømme for fremtiden. Det endelige mål er at bo og arbejde i Grønland. Paninnguaqs interesse ligger i at kunne følge forskellige arters betydning for naturen, og hvordan naturen samlever med sig selv. Det vil hun gerne forske i samtidigt med at have en klinik.